

מרקו בן שמעון

החיוך של סדי ז"ל... נדם

סעדיה (סדי) עמישי 1939-2025

סדי שלנו, האיש והאגדה, הלך לעולמו לפני כחודש, והותיר אחריו מורשת ארוכת שנים של יצירות מופת, שילוו אותנו לדורות.

סיפור חייו של סדי, הוא בלתי ייאמן – ילד שגדל בבית יתומים בישראל, ועשה את כל הדרך כלוחם בצנחנים, ועד לניהול בית חולים פסיכיאטרי. סיפור מופלא של ילד שקנה מפוחית מעבודות דחק והבין כבר אז, שרק המוסיקה והמחול יכולים להשכיח ממנו את הבדידות והעצבות. סיפורו של סדי, המרקיד והיוצר המיתולוגי, מתחיל אולי בחיוך...

**לסדי שלנו היה חיוך תמידי ומקסים שליווה אותו מיום היוולדו:
כשהוא דיבר הוא חייך, כשהוא רקד הוא חייך.**

בין תכונותיו האישיות הבולטות, מלבד היותו מרקיד ויוצר מופלא, היה אדם עם לב רחב ונשמה יתרה, נעים הליכות ובעל נתינה אינסופית למשפחתו ולחבריו הרבים. אדם שלהיות בסביבתו היה כיף גדול ועונג צרוף של צחוק ובידור וזאת רק משמיעת מעשיותיו המפולפלות בסגנון ובמבטא השמורים רק לו.

להקת המחול קרית שמונה בניהולו של סדי ז"ל, בהגיעה לקולומבוס אוהיו שבארה"ב בשנת 1978

**סיפור מופלא של
ילד שקנה מפוחית
מעבודות דחק
והבין כבר אז, שרק
המוסיקה והמחול
יכולים להשכיח
ממנו את הבדידות
והעצבות.**

עם סדי ז"ל, משמחים את הקהילה היהודית שאירחה את להקת קרית שמונה בקולומבוס אוהיו, ארה"ב, בשנת 1978

היה אדם עם לב רחב
ונשמה יתרה, נעים
הליכות ובעל נתינה
אינסופית למשפחתו
ולחבריו הרבים. אדם
שלהיות בסביבתו היה
כיף גדול ועונג צרוף של
צחוק ובידור וזאת רק
משמיעת מעשיותיו
המפולפלות בסגנון
ובמבטא השמורים רק לו.

לימים כשסדי נשאל: "מה זה
הריקוד בשבילך?", ענה: "הריקוד
זה החיים, אוויר לנשימה. הריקוד
מכניס אותך לעולם של צבעים
ושמחה והנאה מרובה. וכן משכיח
ממך את דאגות היום יום, ומכניס
בך אושר ושמחה אין סופית".

עם סדי ואליהו גמליאל ז"ל, במחנה הנוסטלגיה בכפר גלעדי שנוהל ע"י מאיר שם טוב
שייבדל לחיים ארוכים

דומה שאיש מחבריו ומעריציו הרבים לא ידע,
שהמרקיד אותם בחיוכים, בכישורן ובשמחת
נעורים כה רבים, מסתיר בתוכו סיפור חיים
המלא בעצב.

סדי, **סעדיה עמישי**, נולד בעיר עאדן שבתימן, בשנת 1939. אביו נפטר חודש לפני שנולד. בגיל
שנתיים, עלה ברגל מתימן לישראל, ביחד עם סבו וסבתו. אימו נשארה בתימן עם אחותו הגדולה.
כאן בישראל עלה והתיישב בשכונת "עזרא ובצרון" שבראשון לציון.

לאחר שירותו הצבאי בצנחנים, והשחרור מצה"ל, נשלח בעזרת היחידה להכוונת חיילים משוחררים,
לסמינר בבית ברל, שם למד וסיים קורס מדריכי נוער. לאחר סיום הקורס, נשלח לפתוח מועדוני
נוער בקריית שמונה, שם עבד גם כמדריך ריקודים וכוריאוגרף ומנהל להקות מחול.

בתקופת היותו מדריך נוער, הכיר את **מרגלית** אשתו, וכשהיה בגיל 24 התחתנו! נולדו להם 3
ילדים: **ורד, טל וחוה**, שמונה נכדים ו-3 נינים. סדי ומרגלית היו נשואים באושר ובאהבה 63 שנים!
באותה התקופה בקריית שמונה, התקשתה המשפחה לנהל חיים נורמאליים ושלווים, בעיקר בשל
המצב הביטחוני הקשה ששרר בגבול הלבנון: קריית שמונה של שנות השבעים הייתה למודת סבל
בשל הפגזות הקטיושות הבלתי פוסקות וחדירות המחבלים.

בשנים קשות אלו, עבד סדי כמזכיר בית יולדות, תחנות אם וילד, אנטי מלריה ועוד. במקביל היה גם
המרקיד והכוראוגרף של קריית שמונה והראשון שהקים בה להקת מחול. הלהקה בניהולו, יצאה
ב-1978 לעיר קולומבוס שבאוהיו ארה"ב, וייצגה בכבוד את העיר בסיבוב הופעות מרשים בקרב
הקהילה היהודית המקומית המארחת, במסגרת חילופי תרבות בערים תאומות.

לימים כשסדי נשאל: "מה זה הריקוד בשבילך?", ענה: "הריקוד זה החיים, אוויר לנשימה. הריקוד
מכניס אותך לעולם של צבעים ושמחה והנאה מרובה. וכן משכיח ממך את דאגות היום יום, ומכניס
בך אושר ושמחה אין סופית".

אני מחבק באהבה את סדי ז"ל ואישתו מרגלית
שתיבדל לחיים ארוכים וטובים!

עם ינקעלה לוי, אליהו גמליאל, סדי ובנצ'י תירם ז"ל, יחד עם שלמה בכר שייבדל לחיים
ארוכים וטובים, במיפגש הנוסטלגיה בקיבוץ גניגר, בניהולו של יאיר בינו

סדי ז"ל, מלווה בתיפוף מיפגש שמח של יוצרים ורוקדים, במחנה "הורה כף" שבארה"ב,
בניהולו של משה אסקיו ז"ל, בשנות ה-90

מאוחר יותר החליט סעדיה להתפנות לתפקיד בכיר יותר במשרד הבריאות: ניהול
אדמיניסטרטיבי במרכז הגריאטרי פרדס חנה. הוא שלח את מועמדותו והתקבל. וכך
עזבה המשפחה את קריית שמונה ועברה לגור בפרדס חנה.

סדי עבד בפרדס חנה במשך 18 שנים, ומשם עבר לנהל כ-10 שנים את בית החולים
לפסיכיאטריה משפטית (ליד בית חולים "שער מנשה" בפרדס חנה), ואז יצא לפנסיה.

במקביל לעבודות ניהוליות אלו, סדי מעולם לא הפסיק להרקיד וליצור ריקודי מופת
מוערכים, ואף הקים וניהל את להקות המחול בחדרה, חוף כרמל מנשה, עפולה,
יבניאל ועוד.

סדי המשיך לרקוד בחוגים עם מרגלית אשתו, להרקיד ולהדריך מריקודיו בחוגים
ובאולפני מדריכים ברחבי הארץ, וכיוצר אורח במחנות ריקודים רבים בחו"ל.

סדי יצר כ-30 ריקודים, היה מיוצרי הריקודים הקלאסיים שצמחו לנו כאן, ואחד מאבות
הפולקלור האתני בישראל. מרבית ריקודיו הפכו לנכס צאן ברזל וילוו אותנו לדורות.

נתגעגע ונמשיך לשמור על המורשת שבנה.

יהי זכרו ברוך!

**סדי מעולם לא
הפסיק להרקיד
וליצור ריקודי מופת
מוערכים, ואף הקים
וניהל את להקות
המחול בחדרה, חוף
כרמל מנשה, עפולה,
יבניאל ועוד.**